Місія ООН і заснування EDB

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Безробіття і пошук стратегії

Коли 5 червня 1959 року Партія народної дії (PAP) сформувала перший повністю обраний уряд самоврядного Сінгапуру, місто перебувало в умовах, які його лідери називали відчайдушними. Майже 70 % населення жили в нетрях, економіка трималася передусім на торгівлі, а рівень безробіття був двозначним.[1] В економіці досі домінувала транзитна торгівля, описана в частині A. Залежна від цін на олово й каучук і від прихильності сусідніх держав, вона не могла поглинути робочу силу, що зростала щороку.

Оцінки масштабу проблеми різняться. 1991 року Лі Сянь Лун (Lee Hsien Loong), тодішній віцепрем'єр, описав Сінгапур 1960 року як бідну і слаборозвинену країну з валовим національним продуктом на душу населення 435 доларів США і безробіттям 14 %. Він згадував, що коли прибули експерти ООН, без роботи були

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

50 000 людей. Сама місія виходила з цифри 12 % від оціночної робочої сили в 498 000 осіб, тобто близько 63 000 людей. Вінсеміус пізніше припускав, що реальне безробіття з урахуванням вуличних торговців, неоплачуваних членів родин і частково зайнятих могло сягати 30–35 %.[2] Розбіжність цифр відображає складність вимірювання зайнятості в економіці вуличних торговців, кулі та сімейних крамниць, яку перепис 1957 року охопив лише частково.

Перші кроки уряд уже зробив. Сінгапурській раді зі сприяння промисловості (Singapore Industrial Promotion Board), створеній 1957 року з капіталом 1 млн доларів, доручили заохочувати нові галузі. Її засоби були надто малими для такої проблеми. 1959 року новий уряд також ухвалив Ордонанс про піонерні галузі (звільнення від податку на доходи) (Pioneer Industries (Relief from Income Tax) Ordinance). Він надавав податкові канікули до п'яти років підприємствам у галузях, оголошених піонерними.[3] Обидва заходи виходили з того, що промислове зростання настане, щойно інвестори отримають заохочення. Бракувало плану, який визначив би, які галузі можуть досягти успіху в Сінгапурі, і організації, здатної їх туди привести.

Місія Вінсеміуса 1960–1961 років

У серпні 1960 року міністр фінансів Го Кенг Сві (Goh Keng Swee) підтвердив, що уряд попросив ООН направити групу експертів, які брали участь в індустріалізації власних країн. Вінсеміус пізніше згадував, що уряд відхилив двох кандидатів, рекомендованих ООН, перш ніж Го особисто обрав його. Лейденський історик Ф. Стулінга (F. Stoelinga), який реконструював цей епізод за нідерландськими і сінгапурськими архівами та архівами ООН, з'ясував, що

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

розглядали аж десять кандидатів. Від 1949 року Вінсеміус обіймав посаду генерального директора з питань індустріалізації в Міністерстві економіки Нідерландів. Місія розпочала роботу в Сінгапурі 4 жовтня 1960 року.[4]

До групи входили фахівці з промислових зон, електрообладнання, суднобудування і металообробки зі Швеції, Італії та США. Заступником керівника був І. Ф. Тан (I. F. Tang), економіст китайського походження з Економічної комісії ООН для Азії та Далекого Сходу. Група вивчала перспективи наявних машинобудівних фірм, металевих виробів, хімії та пластмас, суднобудування і судноремонту, а також електропобутових приладів. У середині грудня 1960 року Вінсеміус обговорив попередній звіт із Британською комісією в Сінгапурі. Він сказав британським посадовцям, що значне безробіття можна ліквідувати до кінця 1965 року, якщо Сінгапур ухвалить рекомендації в повному обсязі. 14 грудня 1960 року він передав попередній звіт прем'єр-міністрові Лі Куан Ю (Lee Kuan Yew).[5]

Дві поради, що супроводжували звіт, увійшли до політичної пам'яті Сінгапуру. Вінсеміус пізніше згадував, як сказав Лі, що економічний розвиток неможливий, доки комуністів не усунуть з уряду, профспілок і вулиць. Він також порадив залишити на місці статую Стемфорда Раффлза, бо вона показала б іноземним інвесторам, що Сінгапур приймає свою британську спадщину і вітає їхнє ноу-хау.[6] Перша порада торкалася політичної боротьби, яку описує розділ II цієї частини. Друга виражала тему, що проходить крізь усю книгу: мале торговельне місто заробляє на життя тим, що вселяє впевненість в іноземців.

Остаточний звіт *A Proposed Industrialisation Programme for the State of Singapore* ООН опублікувала 13 червня 1961 року, і він став відомий як Звіт Вінсеміуса. Він закликав створити понад 200 000 робочих місць

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

за десять років. Стулінга розкладає цю мету на 214 000 робочих місць для робочої сили, яка мала зрости наполовину. Найбільшою загрозою для програми Вінсеміус вважав трудові відносини. У фрагменті, який Лі Сянь Лун процитував тридцять років потому, звіт застерігав: інвестиції в інфраструктуру будуть змарновані, доки зберігаються наявні трудові відносини, адже резерви можна витратити лише раз.[7]

Ордонанс про Раду економічного розвитку 1961 року

Звіт пропонував створити центральну агенцію для виконання програми. Уряд діяв швидко. Ордонанс про економічний розвиток пройшов перше читання в Законодавчих зборах 26 квітня 1961 року, а друге — 24 травня 1961 року. Він набув чинності 1 серпня 1961 року, коли нова Рада перебрала функції Ради зі сприяння промисловості. Рада отримала 100 млн доларів на період із 1961 до 1964 року — у сто разів більше за капітал попередниці.[8]

Закон, який регулює діяльність Ради сьогодні, досі описує її місію широко. Відповідно до статті 6(1)(a) Закону про Раду економічного розвитку 1961 року (Economic Development Board Act 1961) до функцій Ради належить стимулювати «зростання, розширення і розвиток економіки Сінгапуру». Пізніші поправки додали такі завдання, як підтримка місцевих підприємств і заохочення ключових підприємств відкривати свої міжнародні штаб-квартири в Сінгапурі.[9] Широта мандата навмисна. Вона дозволяла Раді водночас виступати промоутером, планувальником, орендодавцем, кредитором і координатором.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Уряд укомплектував Раду деякими зі своїх найздібніших посадовців. Хон Суй Сен (Hon Sui Sen), високопоставлений державний службовець, був її першим головою з 1961 до 1968 року, а потім очолив Development Bank of Singapore і з 1970 до 1983 року обіймав посаду міністра фінансів. Першим виконавчим керівником став ізраїльтянин Ерік Дж. Маєр (Eric J. Mayer), з яким Го Кенг Сві познайомився в Ізраїлі 1959 року. Вінсеміус хвалив вибір іноземця як доказ того, що потреби економічного розвитку переважили національний престиж. Лі Сянь Лун пізніше назвав серед посадовців, направлених до Ради, Нгіам Тонг Доу (Ngiam Tong Dow), Дж. Й. Піллаї (J Y Pillay) і С. Дханабалана (S Dhanabalan), а Го Кенг Сві — «головним архітектором програми індустріалізації».[10]

Перші роки: Джуронг і межі імпортозаміщення

Перше завдання Ради було фізичним. Для промислової зони площею близько 9000 акрів уряд обрав болотисту і горбисту місцевість Джуронг на заході острова. Це вимагало намиву землі, переселення мешканців, будівництва доріг, електро- і водопостачання. Критики називали проєкт «Дурістю Го» (Goh's Folly).[11] Сам Го визнавав, що проєкт був актом віри. Першою компанією, яка 1964 року відкрила фабрику в цій зоні, стала National Iron and Steel Mills.[12]

Перші фабрики виробляли одяг, іграшки, перуки, спіралі від комарів, ароматичні палички та пластикові квіти.[13] Вони були трудомісткими і обслуговували переважно місцевий і регіональний ринки. Стратегія початку 1960-х років спиралася на очікування спільного ринку з Федерацією Малаї, який об'єднання 1963 року, здавалося, забезпечило, — разом близько 12

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

млн осіб. Результати не виправдали очікувань. Частка обробної промисловості в реальному ВВП після 1960 року зросла лише помірно. До 1965 року в обробній промисловості створили близько 21 000 робочих місць, а безробіття залишалося двозначним. До кінця 1966 року кількість безробітних зросла до 70 000, тобто понад 10 % робочої сили, тоді як на ринок праці щороку виходили 25 000 випускників шкіл.[14]

Примітки

1. SG101 (уряд Сінгапуру), “1959–1965: Early Economic Strategies” (дата звернення: листопад 2026 р.): PAP стала “the first full elected government of the self-governing state of Singapore on 5 June 1959”; “Nearly 70% of the population lived in slums”; “unemployment rate was in the double digits”. ↩

2. Промова BG Lee Hsien Loong, віцепрем’єра і міністра торгівлі та промисловості, на вечері з нагоди 30-річчя EDB, 1 серпня 1991 р., Національний архів Сінгапуру, документ lhl19910801s, с. 1 і 3: “50,000 were jobless”; “a Per capita GNP of US$435 and 14 per cent unemployment in 1960”; F. Stoelinga, *Albert Winsemius: De Nederlander achter de BV Singapore*, докторська дисертація, Лейденський університет, 2020 (hdl.handle.net/1887/138392), с. 191–192, з посиланням на звіт ООН *A Proposed Industrialization Programme for the State of Singapore*, с. ii і 6, та інтерв’ю з усної історії з Вінсеміусом у Національному архіві Сінгапуру. ↩

3. Wikipedia, “Economic Development Board” (дата звернення: листопад 2026 р.): Singapore Industrial Promotion Board створено 1957 р., і вона “started with capital of $1 million”; промова на шостій Міжнародній податковій конференції, Сінгапур, лютий 1980 р., Національний архів Сінгапуру, документ gct19800204s, с. 3:

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

"The Pioneer Industries (Relief from Income Tax) Ordinance was introduced in 1959 to provide tax holidays of up to five years to pioneer enterprises". ↩

4. F. Stoelinga, *Albert Winsemius*, op. cit., с. 13 і 188–189, з посиланням на Chan Chin Bock (ред.), *Heart Work*, Сінгапур, 2002, с. 16, архіви ООН S-0175-1798-05 і Desker, *Goh Keng Swee: A Public Career Remembered*, с. 48 (Вінсеміус: "I was personally chosen by Dr. Goh Keng Swee … after they had rejected two candidates recommended by the United Nations"). ↩

5. F. Stoelinga, *Albert Winsemius*, op. cit., с. 190 і 192–195, з посиланням на запис розмов із Вінсеміусом у Комісії Сполученого Королівства 12 і 13 грудня 1960 р., переданий Австралійською комісією в Сінгапурі (меморандум 121, 25 січня 1961 р.): безробіття "could be eliminated by the end of 1965", якщо Сінгапур "accepted the U.N.T.A.B. recommendations in toto". ↩

6. F. Stoelinga, *Albert Winsemius*, op. cit., с. 196 і 198, з цитуванням інтерв'ю з усної історії з Вінсеміусом (Національний архів Сінгапуру, Oral History Centre, бобіна 2): "You can forget everything, Mr. Prime Minister, unless two preliminary things are being done"; про Раффлза: "Let Raffles stand where he stands … It's your presentation to the outside world that you accept the heritage of the British." ↩

7. F. Stoelinga, *Albert Winsemius*, op. cit., с. 207: остаточний звіт опубліковано 13 червня 1961 р. Бюро операцій з технічної допомоги ООН, Департамент з економічних і соціальних питань; SG101, "1959–1965: Early Economic Strategies", op. cit.: звіт закликав створити "over 200,000 jobs" "within 10 years"; F. Stoelinga, *Albert Winsemius*, op. cit., с. 192: 214 000 робочих місць, або 412 робочих місць на тиждень; промова BG Lee Hsien Loong, 1 серпня 1991 р., op. cit., с. 6, з цитуванням Звіту Вінсеміуса, с. 116–117: "Nothing will be built on it, and the reserves can only be spent once.". ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

8. Wikipedia, “Economic Development Board” (дата звернення: листопад 2026 р.): перше читання 26 квітня 1961 р., друге читання 24 травня 1961 р.; “The ordinance commenced on 1 August 1961, thus taking over the functions of SIPB.”; SG101, “1959–1965: Early Economic Strategies”, op. cit.: EDB “was armed with $100 million over the period of 1961 to 1964”. ↩

9. Economic Development Board Act 1961, ст. 6(1)(a), (e) і (g), у відтворенні на lawplayer.com із Singapore Statutes Online (дата звернення: листопад 2026 р.); ст. 6(3) передбачає, що стаття не покладає на Раду обов’язку, який можна було б примусово виконати. ↩

10. Wikipedia, “Hon Sui Sen” (дата звернення: листопад 2026 р.): перший голова EDB з 1961 до 1968 р.; голова DBS з 1968 до 1970 р.; міністр фінансів з 1970 р. до смерті 14 жовтня 1983 р.; F. Stoelinga, *Albert Winsemius*, op. cit., с. 223, з цитуванням A. Winsemius, *Methods of Industrial Development*, с. 90: Сінгапур призначив “a foreigner for a period of two years as executive secretary of the economic development board”; промова BG Lee Hsien Loong, 1 серпня 1991 р., op. cit., с. 2. ↩

11. Roots.gov.sg (National Heritage Board), “Transforming Landscapes, Improving Lives: 50 Years of Economic Development”: критики називали Джуронг “Goh’s Folly”. ↩

12. SG101, “Jurong: From Swamp to Suburb” (sg101.gov.sg/economy/case-studies/jurong1, дата звернення: листопад 2026 р.): територію площею 9000 акрів мали освоїти через намив, переселення та інфраструктуру; “Jurong used to be nothing more than swampland”; Го “admitted that the Jurong project was ‘an act of faith’”; “The first company to set up a factory was the National Iron and Steel Mills in 1964.” ↩

13. Roots.gov.sg, “Transforming Landscapes, Improving Lives”, op. cit., про продукцію перших фабрик. Lee Hsien Loong, 1 серпня 1991 р., op.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

cit., с. 9, підтверджує лише те, що перші сертифікати піонерного підприємства EDB отримали компанії, "making condensed milk and chewing gum". ↩

14. SG101, "1959–1965: Early Economic Strategies", op. cit.: "A combined market of about 12 million people"; частка обробної промисловості в реальному ВВП зросла "from 16.9% in 1960" (цифру за 1965 р. на сторінці спотворено); створено близько 21 000 робочих місць в обробній промисловості, а безробіття залишалося двозначним; виступ міністра праці Ong Pang Boon на першотравневому мітингу NTUC 1972 р., відтворений у Kim Seah Teck Kim, "Singapore's National Wages Council: Its Influence on Industrial Relations" (1981) 23 Mal LR 52, Appendix 1, с. 85. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com